

Begrundelse

En skilsmisse er altid noget ganske følsomt, og underholdsbidrag kan nemt blive noget af et stridsemne. Det i spørgsmålet nævnte eksempel er følgende:

Et ægtepar separeres i 1992, og manden pålægges at betale bidrag til kvindens underhold i 2 år fra dato. Manden betaler punktligt alle beløb til tiden. Kvinden henvender sig i 1993 til kommunen med separationsbevillingen i hånden og får udlagt ægtefællebidrag af kommunen under henvisning til, at manden ikke betaler. Kommunen rejser dette krav over for manden i 1995. Manden kan bevise at have betalt samtlige bidrag direkte til kvinden. Kommunen opretholder imidlertid kravet mod manden og overgiver sagen til inkasso.

Svar (27/6 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Af principielle grunde finder jeg ikke at burde udtale mig om det konkrete eksempel, der er beskrevet i begrundelsen for spørgsmålet.

Generelt om reglerne om underholdsbidrag kan jeg oplyse følgende:

I forbindelse med separation og skilsmisse træffes i medfør af ægteskabslovens § 49 bestemmelse om, hvorvidt der skal påhvile en ægtefælle pligt til at yde bidrag til den andens underhold.

Indgår parterne ikke selv aftale herom, afgør retten spørgsmålet efter ægteskabslovens § 50, stk. 1, mens statsamtet træffer afgørelse om bidragets størrelse.

Ægtefællebidrag kan i modsætning til børnebidrag ikke udlægges forskudsvis af kommunen. Betales et bidrag ikke til tiden, kan den berettigede derimod anmode kommunen om hjælp til inddrivelse af bidraget. Hvis den bidragspligtige ikke indgår aftale om en betalingsordning, kan kommunen ifølge lov om inddrivelse af underholdsbidrag tvangsmæssigt inddrive bidraget.

Kommunens afgørelser om inddrivelse af bidrag kan indbringes for Det Sociale Ankenævn i medfør af inddrivelseslovens § 23 a. Hvis kommunen har iværksat en tvangsmæssig inddrivelse, skal klagen dog indbringes for fogedretten.

Den bidragspligtige kan således ved klage til Det Sociale Ankenævn eller indbringelse af

sagen for fogedretten gøre indsigelse mod kommunens afgørelse, herunder f.eks. henvide til, at bidraget allerede er betalt. Den bidragspligtige vil i en sådan situation have bevisbyrden for, at der er sket betaling af bidrag til ægtefællen.

Spm. nr. S 1904

Til trafikministeren (13/6 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om økonomien i og planerne for Løgstørbanen?«

Begrundelse

En række firmaer benytter Løgstørbanen, herunder f.eks. Løgstør Rør og Mærsk. Spørgeren vil gerne have oplyst, hvilke planer ministeren har for Løgstørbanens fremtid. Desuden bedes ministeren oplyse, hvordan økonomien er for Løgstørbanen, herunder problemer med afviklingen af godsmængden som følge af problemer med signalanlæg.

Svar (26/6 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB har oplyst, at der ikke er problemer med signalanlæg, der medfører problemer for godsafviklingen på Viborg-Løgstørbanen, således som det fremgår i begrundelsen for spørgsmålet.

Som det fremgår af rapport om Viborg-Løgstørbanens fremtid fra juni 1994, er godsmængden på Viborg-Løgstørbanen blevet kraftigt reduceret de seneste år. Godsmængden faldt således med ca. 33 pct. alene fra 1993 til 1994. For 1994 har DSB opgjort trafikken til i alt 1.035 vogne, heraf ca. 300 transporter for Carlsberg A/S. Carlsberg A/S har oplyst, at der helt ophøres med transport på Viborg-Løgstørbanen fra den 1. oktober 1995.

Banen har i de senere år påført DSB et årligt driftsunderskud på op mod 3,5 mio. kr. For at opretholde driften på banen skal der inden for de nærmeste år investeres ca. 55 mio. kr. i sporombygning, sikring af overkørselsanlæg samt udskiftning og forstærkning af tre broer. Efter denne investering påregnes banen stadig at give et årligt driftsunderskud på omkring 2,5 mio. kr.